

Interni časopis Srednje ekonomske šole Ljubljana, www.seslj.si

poslovna roška

NOVICA ŠT. 1

Nova celostna
podoba Srednje
ekonomske šole
Ljubljana ▼

JANUAR 2010 - št. 1

Roška cesta 2, 1001 Ljubljana, p.p. 2023, T: 01 300 47 00 (tajništvo), F: 01 300 47 19, E: tajnistvo@seslj.si, www.seslj.si

INTERVJU

Intervju z ravnateljem Markom Rovanom

Ali je delo ravnatelja zanimivo?

Ja, to je odvisno od človeka. Če si človek, ki ima rad pestro življenje in delo, to se pravi, da ves čas menjaš vsebine in načine svojega dela, v tem primeru je to seveda prijetno delo. Je pa zahtevno delo, ker moraš obvladati veliko različnih področij in na nobenem ne smeš biti šibak.

Kako hitro ste sprejeli odločitev o ravnateljstvu? Ste imeli že od nekdaj ta načrt?

Pravzaprav si niti približno nisem predstavljal niti želel postati ravnatelj, za to sem se odločil na željo velike večine zaposlenih.

Ali vam delo ravnatelja ustreza?

Osebnostno mi ne ustreza, rajši bi še vedno opravljal delo učitelja, za katero mislim, da sem ga opravljal več kot dobro, sem se pa tej vlogi z lahkoto prilagodil, ker sem nekoč že bil vodstveni delavec v bančništvu.

Ali je delo ravnatelja napornejše od dela profesorja?

Tukaj imam seveda nekoliko drugačno mnenje, delo profesorja je zelo zahtevno, čeprav marsikateri trdijo drugače. Jaz kot človek z izkušnjami iz menedžerskega življenja lahko rečem, da je izvedba ene ure šolskega učitelja po naporu identična vodenju zahtevnega sestanka s sodelavci, ki ga vodiš kot poslovodeči.

Katere vrline so po vašem mnenju pomembne za delo ravnatelja?

Dober ravnatelj mora predvsem biti sposoben za kvalitetne komunikacije v vseh smereh, sposoben mora biti normalnega dialoga s podrejenimi, dijaki, starši in tudi z vsemi tistimi, ki so nad njim. Dober ravnatelj je predvsem dober menedžer v smislu vodenja kolektiva in pa vodenja šole kot vzgojno-izobraževalne organizacije.

*Sneg je padal. Snežilo je.**Sneg pada. Sneži.**Sneg bo padal. Snežilo bo.**Gledam sneg, kako pada. Včasih ga nese na desno, včasih na levo, včasih pada naravnost.**Najbolje se sneg vidi ponoči, ko pogledaš proti luči.**Potem ... pa ti ... čisto sam ... stojiš sredi vsega tega ... kot začaran.**Gledaš snežinke, kako se vrtinčijo v zraku ...**in ... ne moreš ... ne moreš prenehat.**Kajti so - tako prečudovite.**Kako hitro umrejo, pomisliš.**Ali pomisliš kdaj, kako hitro umrejo?**Koliko snežink se na začetku žrtvuje, da se potem lahko sneg prime?**Kako mora biti mraz, da sploh lahko nastanejo?**V nedogled jih lahko gledam.**So ... so ... so ...**tako pomirjajoče.**Ko jih gledam, ne mislim na nič.**Nič.**Sredi vsega.**Poznate pravljico Snežna kraljica?*

Dijakinja četrtega letnika Srednje ekonomske šole Ljubljana

Se dobro razumete z dijaki?

Menim, da sem vzpostavil takšen stik z dijaki, kot mora biti. Ves čas poudarjam, da je ravnatelj ravnatelj dijakom, medtem ko zaposlenim ni ravnatelj, ampak šef, tako da imajo dijaki pri meni vedno odprta vrata in mi lahko zaupajo svoje težave. Vedno zagovarjam dijake in sem vedno na strani dijakov.

Katero srednjo šolo in fakulteto ste obiskovali?

Obiskoval sem gimnazijo v Kočevju in Pravno fakulteto v Ljubljani.

S čim pa se ukvarjate v prostem času?

Kot sem že rekel, imam v zadnjem času zelo malo prostega časa. Sicer pa se ukvarjam z veslanjem s kajakom in kanujem, ostali prosti čas pa preživljam s svojimi otroki in se ljubiteljsko ukvarjam z vrtilkanjem.

Dijaka: Andraž Kadunc in Aleksandar Stojković, 4.c

To smo mi...

Na naši šoli mi je všeč: Kavni avtomati in ostali avtomati, saj si lahko vsak odmor mirno privoščiš kavo oziroma kaj za posladkat.

Všeč mi je način ocenjevanja (pri večini predmetov je napovedano spraševanje).

Zelo mi je v redu, ker je snov razdeljena na sklope snov pri predmetu je zanimiva in uporabna.

Všeč so mi učitelji, saj imajo dobro razlago, imajo dober pristop do dijakov, pomagajo vsakemu, ki snovi ne razume in dajejo dijakom veliko možnosti za popravljanje.

Všeč mi je to, da je v šoli poskrbljeno za topli obrok.

Všeč so mi razna tekmovanja, ki se odvijajo na naši šoli.

Nejc Pulko, 1. a

NOVO

Nova celostna podoba SEŠ Ljubljana

Zaščitni znak je ohanil prve tri začetnice uradnega naziva Srednje ekonomske šole Ljubljana, SEŠ, ki se je zaradi lažjega komuniciranja uveljavil pogovorno med dijaki, profesorji in s tem tudi v javnosti.

Zaščitni znak je rdeč kvadrat, ki ima v negativu (barvi podlage) izpisan logotip SEŠ.

Ker gre za resno ustanovo, ki daje znanje in zgled odraščajočim mladim, se v znaku odražata dve navidez nasprotujoči kvaliteti; to sta ravnotežje in dinamičnost.

Kratica ima že sama po sebi simetrično, uravnoteženo postavitev z E-jem v sredini, S-jem na levi in Š-jem na desni. Strešica Š-ja je potegnjena proti desnemu zgornjemu kotu in tako se jo bere kot "kljukico". To je preprost simbol za odlično opravljeno nalogo. Torej kljukica v znaku pomeni odličnost pa tudi dinamiko in rast. Tudi rdeča barva izraža optimizem, moč in dinamiko. Rdeča je zapisana v obliko kvadrata, ki daje tej barvi pravo mero moči.

Vsi zgoraj naštetih atributi krepijo sredinsko črko E; to je začetnica smeri šole, ekonomije.

Znak se uporablja:

1. samostojno,

2. skupaj z nazivom šole,

SREDNJA
EKONOMSKA
ŠOLA LJUBLJANA

3. ter z nazivom šole in pozicijskim sloganom.

SREDNJA
EKONOMSKA
ŠOLA LJUBLJANA
ŠOLA SODOBNEGA PODJETNIŠTVA

Pozicijski slogan uteleša filozofijo ustanove. To je opisni del osnovnih stalnic celostne grafične podobe, ki pripomore, da je osnovno sporočilo še bolj jasno.

To smo mi...

Sem fazanka Srednje Ekonomske šole. Kot fazanka se počutim odlično, saj mi to omogočajo osebe v naši šoli in okoli nje. Šola mi je zelo všeč, saj je zelo prijetna njena notranost in osebe v njej.

Selma Parič, 1. a

NEKOČ NA ROŠKI - DANES USPEŠNI

INTERVJU

Zvezda intervjuja: Domen Vrhovec

Domen Vrhovec

Kdaj ste obiskovali Srednjo ekonomsko šolo Ljubljana na Roški in ali ste z vašimi sošolci ohranili stike?

Šolo sem obiskoval v letih od 2002 do 2006. Da, z nekaterimi sošolci smo ohranili stike.

Kako ste se počutili na naši šoli in česa se iz srednješolskih dni najbolj spomnite?

Na Roški sem se počutil dobro. Najbolj so mi ostali v spominu testi pri angleščini, ki smo jih vedno vse po vrsti brez izjeme ponavljali – bili smo »malce« bolj len razred :)

Kaj vam je bilo najbolj všeč in kaj bi po možnosti spremenili?

Izredno všeč so mi bili nekateri profesorji, ki dobesedno živijo za službo. So poučevali z veseljem in te izredno dobro naučili; in to točno tisto, kar se res potrebuje oz. je potrebno vedeti. Sedaj, ko sem malo bolj odrasel in malo bolj zrelo razmišljam, ne bi spremenil nič bistvenega, ko sem bil dijak, pa bi gotovo marsikaj.

Ali ste se na Roški veliko naučili in katera znanja so vam v pomoč pri opravljanju dela oz. pri študiju?

Žal sem šel pri nadaljnjem študiju v čisto nasprotno smer, tako da mi kaj veliko znanja iz srednje šole ni pomagalo. Seveda pa so določeni osnovni predmeti (matematika, nemščina, angleščina podjetništvo...), ki ti ostanejo v glavi in ti bodo vedno prišli prav. Znanja, ki sem ga dobil na Roški, se mi je zdelo dovolj.

Kje ste trenutno in kaj počnete?

Trenutno sem absolvent na Fakulteti za logistiko.

Ali vam poleg zaposlitve oziroma študija ostane še kaj prostega časa in s čim se v prostem času najraje ukvarjate?

Glede na to, da sem absolvent, imam ogromno prostega časa. Ga pa dobro polovico porabim za delo. V prostem času pa se ukvarjam s plavanjem in kolesarjenjem. In seveda čisto preveč presedim pred računalnikom.

Kaj bi priporočili sedanjim dijakom Roške?

Učite se in poslušajte profesorje, ker od znanja nikoli ne boli glava in nikdar ne veš, kje in kdaj ga boš potreboval. Vem, da je to nekaterim muka (tudi meni je bila in mi je še vedno), ampak se splača potruditi. Leta na srednji šoli so najlepša leta, vendar začneš to ceniti šele, ko greš naprej študirat. Uživajte!

To smo mi...

Sem fazan Matjaž. Ko sem prišel na to šolo, sem se čudno počutil, ker sem mislil, da če si fazan, te vsak dan popisujejo s flomastri. Videl sem, da to ni res, in se počutim dokaj prijetno.

Matjaž Preksavec, 1. a

Na tej šoli se počutim dobro. Vsi višji letniki so nas sprejeli, učitelji pa so prav tako prijetni in fer. Tudi v razredu se vsi dobro razumemo.

Ana Durnik, 1. b

Zvezda intervjuja: Špela Kos

Kdaj ste obiskovali Srednjo ekonomsko šolo Ljubljana na Roški in ali ste s svojimi sošolci ohranili stike?

Srednjo ekonomsko šolo na Roški sem končala junija 2004. Z nekaterimi sošolci se še vedno dobivamo in imamo stike.

Kako ste se počutili na naši šoli in česa se iz srednješolskih dni najbolj spomnite?

Na šoli sem se počutila kar lepo, predvsem zaradi sošolk in sošolcev, saj smo bili kar dober razred. Najbolj se spominjam skupinskih neopravičenih izostankov "špricanj". Mogoče sta bila samo dva v 4 letih, ampak ta prava.

Kaj vam je bilo najbolj všeč in kaj bi po možnosti spremenili?

Najbolj mi je bil všeč 4. letnik in seveda maturantski ples.

Ali ste se na Roški veliko naučili in katera znanja so vam v pomoč pri opravljanju dela oz. pri študiju?

Naučila sem se toliko, kolikor sem se morala. Angleščina pa mi je vsekakor v pomoč na delovnem mestu, saj brez nje ne bi šlo. Mi je pa malo žal, da nisem bila takrat malo bolj zagreta za angleščino, predvsem govorno.

Kje ste trenutno in kaj počnete?

Trenutno sem zaposlena v podjetju DHL Ekspres (Slovenija), d.o.o., kot asistentka direktorja. Končujem pa dodiplomski študij na Fakulteti za upravo v Ljubljani.

Ali vam poleg zaposlitve oziroma študija ostane še kaj prostega časa in s čim se tedaj najraje ukvarjate?

Prostega časa nekaj malega le ostane. Takrat se rada dobim s prijatelji ali pa se odpravim v naravo, npr. na sprehod s psičko, smučat, obožujem morje, jadranje, potovanja ipd.

Kaj bi priporočili sedanjim dijakom Roške?

Uživajte mladost.

Zvezda intervjuja: Teja Oblak

Kdaj ste obiskovali Srednjo ekonomsko šolo na Roški in ali ste z vašimi sošolci ohranili stike?

Srednjo šolo sem obiskovala v obdobju 2002-2006. Stike z nekaterimi sošolci in sošolkami še imam. Po končani srednji šoli so bili ti stiki bolj pogosti kot sedaj, saj ima vsak svoje obveznosti.

Kako ste se počutili na naši šoli in česa se iz srednješolskih dni najbolj spomnite?

Na šoli sem se počutila zelo lepo, saj je šola prijetna. Seveda se najbolj spominjam ekskurzij po Sloveniji in drugih evropskih državah, ki jih je šola organizirala v vsakem letniku.

Kaj vam je bilo najbolj všeč in kaj bi po možnosti spremenili?

Vsa štiri leta mojega šolanja je bilo občutiti toplino profesorjev, ki so me učili. Poleg tega imajo profesorji zelo široko znanje tudi na ostalih področjih in ne samo znanje na področju, ki ga učijo. Všeč mi je bilo, ker je bilo pri ekonomskih predmetih (ekonomija, podjetništvo) tudi nekaj primerov iz prakse, saj so praktični primeri zelo dober ključ, kako uspeti v prihodnosti kot bodoči ekonomist.

Ali ste se na Roški veliko naučili in katera znanja so vam v pomoč pri opravljanju dela oz. pri študiju?

Ja, moram reči, da sem iz srednje šole odnesla precej znanja, še posebej, kar se tiče ekonomskih predmetov, saj sem študij nadaljevala v isti smeri – ekonomiji.

Kje ste trenutno in kaj počnete?

Konec leta 2009 sem končala Visoko šolo za podjetništvo v Ljubljani. Spomladi 2009 pa sem bila na Škotskem, kjer sem opravljala strokovno prakso v tujem podjetju, ki je bila pogoj za potrditev in začetek pisanja diplomskega dela. Zaposlena sem v domačem podjetju kot produktni vodja kozmetičnih blagovnih znamk, poleg dela pa nadaljujem magistrski program podjetništva v Ljubljani.

Ali vam poleg zaposlitve oziroma študija ostane še kaj prostega časa in s čim se v prostem času najraje ukvarjate?

Seveda se najde čas, le vzeti si ga je potrebno. Prosti čas so moji vikendi, ki jih preživim v krogu najbližjih in prijateljev. Prosti čas izkoristim tudi za šport v naravi, seveda pa ne manjka tudi dobrega žuranja ...

Kaj bi priporočili sedanjim dijakom Roške?

Izkoristite priložnost, naj vam ne bo nerodno, bodite radovedni in sprašujte profesorje, ki vas učijo. Poizkusite in naučite se pogajati se s profesorji, v življenju imejte jasne in dosegljive cilje, bodite vztrajni, izobražujte se vse življenje, stvari se lotite takoj, pri vsaki stvari bodite vztrajni, vse to vam bo kot bodočemu ekonomistu koristilo za uspeh v življenju.

Držite se načela: »Vsak je lahko zmagovalec, če se le tako odloči!« Kaj boste izbrali vi?

Seveda upam, da boste odnesli lepe spomine, ko boste končali srednjo šolo, saj so dijaška in študentska leta najlepša leta v življenju.

Špela Kos

Teja Oblak

PODOBO SVOJO NA OGLED POSTAVIJO UČITELJI

INTERVJU

Intervju s prof. Janezom Zupanom

Prof. Janez Zupan

Kje ste obiskovali srednjo šolo in fakulteto ter zakaj ste se odločili ravno za to?

Srednjo šolo sem obiskoval v Kočevju, in sicer Gimnazijo Kočevje. Za faks FOD (Fakulteta za org. dela) - ekonomska smer sem se odločil čisto slučajno. Na SEŠ sem nadomeščal pol leta in tako ostal do konca.

Kako bi opisali svojo službo in delo profesorja?

Svojo službo in delo profesorja bi opisal kot včasih malo naporno, saj je dosti težavno, a sem vseeno zelo zadovoljen.

Koliko let že učite na naši šoli in ali ste učili samo tu?

Na naši šoli učim že ogromno let ... heh (smeh), natančno let ne bi omenjal. Res pa je, da učim več let, kot ste vi stari. Začel sem učiti na Gimnaziji Kočevje, in kot vidite, sem končal na Srednji ekonomski šoli Ljubljana.

Kaj najraje delate v prostem času? S kom ga najraje preživljate?

V prostem času se najraje ukvarjam s športom, in sicer z nogometom in tenisom. Seveda je nogomet na prvem mestu. Najraje pa prosti čas preživljam s svojimi prijatelji.

Ali ste družinski človek in koliko vam pomeni družina in njihova podpora?

Mislím, da je vsak človek družinski, saj imamo družino vsi. Podpora mame, sestre in nečakov mi veliko pomeni, kot tudi moja podpora njim. Predvsem sem velika podpora svojim nečakom, še posebej me imajo radi, ko gre za denar ... hehe (smeh).

Kateri dogodek v življenju vam je ostal v spominu in ga ne boste nikoli pozabili?

Dogodek, ki mi je najbolj ostal v spominu ... hm ... jih je kar veliko in ne bi posebej izpostavljaj nobenega. Vsak dogodek se ti na določen način vtisne v spomin in ga ne pozabiš.

S katerim profesorjem oz. profesorico na naši šoli se najbolje razumete in zakaj?

Z vsemi profesorji na šoli se razumem zelo dobro. Najbolje pa s profesorjem oz. ravnateljem Markom Rovanom, saj sva iz istega kraja in se pozna že od prej. Predvsem pa zato, ker sem ga navdušil, da hodi na nogometne tekme in mi bo mogoče omogočil, da grem letos v Afriko ... hehe; a žal vem, da je to nemogoče, saj je v tem času vaša matura in moram biti na žalost prisoten.

Kaj menite o dijakih Srednje ekonomske šole?

O naših dijakih menim, da so včasih zelo naporni in neresni, a sem vseeno z njimi zadovoljen in mislim, da ta šola brez njih ne bi bila to, kar je.

Intervju s prof. Bojano Dragoš

Prof. Bojana Dragoš

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Verjamem v besedo poklic. Slovenska beseda za ta pojem izhaja iz korena klic, klicati, kar pomeni, da si poklican za to, s čimer se v življenju ukvarjaš. Verjamem, da sem bila za opravljanje tega poklica poklicana, saj svoje odločitve nisem spremenila od petega razreda osnovne šole.

Na kateri šoli/fakulteti ste se izobrazili za svoj poklic?

Po splošni gimnaziji v Črnomlju, kjer sem maturirala, sem se vpisala na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, kjer sem študirala angleščino in francoščino.

Katera stvar vam je glede jezikov najboljša (znanje, klepetanje v tujih jezikih, učenje ...)?

Jezik je zame le orodje, ki ga uporabljam za izražanje svojih misli. Zelo rada se pogovarjam z ljudmi v kateremkoli skupnem jeziku, ki ga s sogovornem oba govoriva. Rada spoznavam nove jezike in jih primerjam med seboj. Preko jezikov spoznavam tudi kulturo naroda, ki določen jezik govori. Preden grem na potovanje v deželo, kjer govorijo jezik, ki ga ne poznam, se zagotovo naučim vsaj nekaj osnovnih fraz, ki mi pomagajo vzpostaviti stik z ljudmi.

Koliko jezikov znate vsaj za silo govoriti?

Seveda govorim angleško in francosko, saj sem ta dva jezika študirala. Na fakulteti sem v sklopu romanskih jezikov opravila tudi izpit iz latinščine, kar mi je vedno pomagala pri razumevanju tujk, z lektorata madžarščine pa mi je žal ostalo le nekaj osnovnih fraz. Ker sem v otroštvu živela ob meji s Hrvaško, govorim tekoče hrvaško ali srbsko, saj ima belokranjsko narečje nekatere značilnosti podobne hrvaščini. Ko sem prišla študirat v Ljubljano, sem se morala naučiti govoriti knjižno slovenščino, kot da bi se učila tuj jezik. Ker so si vsi romanski jeziki na nek način podobni, zlahka razumem in govorim italijansko. Nekaj časa sem se učila tudi španščino. Preden sem odpotovala na Portugalsko, sem se naučila nekaj portugalščine in se potem z ljudmi pogovarjala v neki mešanici španščine in portugalščine. Hodila sem tudi na tečaj nemščine, vendar je to jezik, ki ga še najmanj razumem, znam pa prebrati navodila za uporabo tehničnega pripomočka. Ugotovila sem, da razumem tudi druge jezike germanske jezikovne skupine, recimo švedščino, vendar samo lažja besedila in le, če jih preberem. Berem pa tudi cirilico.

Ali radi potujete? Če je tako, kje vse ste že bili in kje vam je bilo najbolj všeč?

Z veseljem se odpravim na pot. Bila sem v večini držav Evrope, v severni Afriki, Indiji in Nepal. Prvi kraj na mojih potovanjih, ki je name naredil izjemen vtis, je bilo nepalsko mesto Bhaktapur, ki sem ga poimenovala »rdeče mesto«, ker je zgrajeno iz rdeče opeke, na ulicah pa sušijo čili, ki je tudi rdeče barve. Zelo mi je bil všeč Istanbul s svojo tržnico in mestnim vrvežem. Škotsko gorovje s svojimi meglicami in jezeri pa je pravljica.

Kaj ste po horoskopu – ali verjamete v to?

Po horoskopu sem strelec in tudi v podznaku imam strelca. Verjamem, da ima vsak človek osnovne poteze svojega zodiakalnega znamenja, saj v vseh horoskopih piše, da so strelci optimistični, radi potujejo in imajo talent za jezike, kar v mojem primeru drži. Tudi značilnosti mojih prijateljev so v skladu z njihovimi znamenji. Nikakor pa ne verjamem v dnevne horoskope.

Ali ste kot dijakinja veliko neopravičeno manjkali pri pouku?

V moji gimnaziji nismo veliko manjkali. Odsotni smo bili le v primeru bolezni. Mislim, da sem v štirih letih samo nekajkrat neopravičeno manjkala, ker nisem hotela biti vprašana. V četrtem letniku sem manjkala en dan, ko sem se učila za voziški izpit, vendar mi je mama napisala opravičilo.

Katere so vaše najpomembnejše vrednote?

Največ v življenju mi pomeni iskren in odprt odnos z ljudmi. Hinavščino zaznam že na daleč in se ji izognem v velikem loku. Na drugo mesto bi postavila znanje – to je edino, česar ti nikoli nihče ne more odvzeti. Vztrajnost pa je vrednota, ki ti v življenju pomaga uspeti v vsem, česar se lotiš.

Kam najraje hodite na počitnice z družino?

Z družino najraje šotorimo. Vsako poletje gremo v isti kraj v hrvaški Istri.

Kaj bi naredili oz. kupili, če bi na loteriji zadeli glavno nagrado (100.000.000)?

To je zelo veliko denarja, zato bi ga večji del podarila pomoči potrebnim, saj bi ga še vedno dovolj ostalo zame in za mojo družino. Razmislila bi, ali naj opustim sedanjo službo in se začnem ukvarjati s stvarmi, ki si jih od vedno želim početi. Odločitev ne bi bila težka. Postavila bi udobno energetska varčno hišo na lepem kraju v bližini vode in gozda. Denar bi vložila tja, kjer bi z dobičkom delal zame, jaz pa bi večino časa potovala in poskusila obiskati prav vsako deželo sveta.

Dijakinji: Urška Bračko in Nina Šmigič, 4. c

To smo mi...

Na šoli mi je zelo všeč, saj so nekateri učitelji zelo prijazni, nekateri pa malo bolj strogi.
Simon Novak 1. a

Sem dijakinja prvega letnika. Šola me je od znotraj spominjala na osnovno šolo, saj je veliko izdelkov dijakov. Šola se mi zdi udobna in topla.
Tina Kušar, 1. a

SEŠ KVALITETNA TOPLA MALICA JE KLJUČNA ZA DOBRO POČUTJE DIJAKOV

Dijaki na Srednji ekonomski šoli Ljubljana imajo povprečno 7 ur pouka na dan, kar pomeni, da pridejo v šolo zjutraj in se vrnejo domov v popoldanskih urah. Opažamo, da se še vedno precej dijakov odpravi v šolo brez zajtrka, kljub temu da se vsi zavedamo, da je zdrava, redna in pravilna prehrana izredno pomembna za razvoj in zdravje slehernega posameznika, še posebej pa za otroke in mladostnike v obdobju odrasčanja.

Ker želimo, da naša šola nudi dijakom prijetno bivanje ob kvalitetnem izobraževanju, smo na šoli uredili prostor za kuhinjo in jedilnice, ter izbrali podjetje Slorest za ponudnika prehrane. Že pred začetkom pouka – od 7. ure naprej so dijakom na voljo topli rogljički, sendviči in drugo pecivo, ter topli napitki. Glavni obrok dijakov v dopoldanskem času pa je topla malica. Šolski urnik smo priredili tako, da imajo dijaki med 11.10 uro in 12.00 uro čas za malico.

Na podlagi Zakona o subvencioniranju dijaške prehrane so vsi dijaki, ki so prisotni pri pouku, upravičeni do tople malice, ki je za dijake trenutno brezplačna. Dijaki lahko izbirajo med dvema toplima menijema, od katerih je eden brezmesni. Dijaki, ki imajo zdravstvene probleme, pa se lahko dogovorijo tudi za dietno malico. Malice, ki jih pripravlja Slorest so med dijaki zelo dobro sprejete. Anketa o zadovoljstvu dijakov z malicami je pokazala, da je kar 87% dijakov zelo zadovoljnih z malicami. Tudi profesorji smo ugotovili, da so dijaki sedaj pri pouku bolj zbrani, saj je včasih koncentracija dijakov v zadnjih urah vidno popuščala. Zdrava prehrana daje dijakom energijo in omogoča boljše pogoje za osebni razvoj. Preutrujenost dijakov ter njihovo izostajanje od pouka je pogosto tudi posledica neprimerne in nezadostne prehrane.

Slorest pripravlja dijaške malice na osnovi Smernic zdravega prehranjevanja in Praktičnih navodil za načrtovanje dnevnih toplih obrokov za dijake. Jedilniki so pestri, se ne ponavljajo in upoštevajo tudi želje dijakov. Živila so kakovostna, v malicah je vključeno sveže sadje in zelenjava, zraven pa dijaki dobijo tudi napitek. Dijaki so se navadili na vsakodnevno malico in priznavajo, da bi bili brez nje lačni. Ker se v obdobju odrasčanja izoblikujejo tudi prehranjevalne navade, bodo naši dijaki verjetno obdržali zdrave prehranjevalne navade tudi, ko bodo odrasli.

Slorest dijakom omogoča izbor jedi po svojem okusu kar preko spleta. Vsak dijak ob začetku šolskega leta prejme brezkontaktno kartico in vstopno geslo za dostop do jedilnika, ki se nahaja na spletni strani Sloresta. Podatki so zabeleženi na brezkontaktnih karticah, s katerimi se dijaki evidentirajo v kuhinji in prejmejo želeno malico.

Dijaki poleg malic, ki so trenutno brezplačne, lahko kupijo tudi kosilo ali druge tople jedi, saj je vsak dan v ponudbi širok izbor.

Slorest je največje podjetje v slovenski lasti na področju gostinstva. Naša poglavitna dejavnost je gostinstvo na delovnem mestu in v šolah. Prehrana je namreč eden izmed osnovnih pogojev za zadovoljstvo in motiviranost, ter s tem za uspešno opravljanje dela ali učenja, zato mora biti zmeraj premišljeno načrtovana, kakovostna ter raznolika, ker se tudi želje in potrebe posameznikov razlikujejo.

Pri Slorestu skupaj z naročniki snujemo najboljše možne rešitve in zagotavljamo, da so zmeraj v skladu z njihovimi željami in potrebami.

V Ljubljani ima Slorest kuhinje v poslovni stavbi Slovenijalesa, v Toplarni, v Drogji Kolinski in v RTVju, v katerih pripravljamo prehrano za razna podjetja in poleg Srednje ekonomske šole še za naslednje ljubljanske srednje šole: Gimnazijo Moste, Srednjo vzgojiteljsko šolo, Srednjo zdravstveno šolo, Srednjo šolo za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo, Gimnazijo Jožeta Plečnika. V Šolskem centru za pošto in telekomunikacije pa ima Slorest kuhinjo, kjer kuhamo za dijake tega šolskega centra.

Kuhinje imamo tudi v drugih slovenskih mestih in petsto zaposlenih v Slorestu skrbi za dobro počutje in storilnost trideset tisoč ljudi dnevno.

To smo mi...

Biti maturant je nekaj nepozabnega, razmišljaš, kako boš dokončal šolo, hkrati pa si srednje šole ne želiš zapustiti, saj je preveč »fajn«, da bi se kaj takega končalo. Res je, da se moramo ogromno učiti in se nam ne da, ampak se trudimo. S profesorji se razumemo ali pa ne, saj je vseeno, nekaterim tako ali tako ne moreš nič dopovedati. Ni nam hudega.

Sara Tadić, 4. h

Na Roški je lepo cela 4 leta, ker je dobra šola. Včasih se dijaki in profesorji skregajo, vendar je potem vse lepo in prav! Če se ti pa slučajno ne da k pouku, je tu izvenšolska dejavnost v Kalipsi. Sedaj, ko se bliža konec, mi je zelo žal, ker bom morala zapustiti ROŠKO.

Amela Kahrmanović, 4. f

Srednja ekonomska šola Ljubljana je zelo dobra šola, predvsem zaradi profesorjev, vodstva šole in navsezadnje tudi zaradi dijakov. Vsak dan na šoli zna biti prav tako poučen, kot tudi zabaven in sproščen Edina pomanjkljivost šole se mi zdi, da nima svoje dvorane za športno vzgojo, ko jo imajo druge srednje šole.

Dejan Cvijić, 4. f

✓ ŽENSKI KROŽEK

Poleg vseh ostalih dejavnosti se na šoli odvija tudi ženski krožek. Mentorica in izvajalka je profesorica Suzana Jošt. Obiskovalke krožka so dijakinje SEŠ Ljubljana. Krožek se izvaja enkrat tedensko po pol šolske ure, od 7.30 do 7.55 v učilnici 127. Letno število ur krožka je 16 ur oziroma po realizaciji.

Vsebinsko področje krožka je ličenje, oblikovanje obrvi, lakiranje in oblikovanje nohtov in tudi življenjske teme npr. alkohol, droge, menstruacija, kuhanje, peka, družinski problemi, znane osebnosti... Operativni cilji krožka so, da dijakinje razvijajo komunikacijske veščine, predlagajo rešitve določenega problema, razvijajo svoje sposobnosti in talente, izmenjujejo izkušnje in informacije o določenih stvareh ter povzemajo članke o različnih stvareh.

Namen krožka je dobro počutje dijakinj, ki obiskujejo SEŠ Ljubljana, reševanje njihovih morebitnih problemov in tesnejši stik (zaupni odnos) med profesorico in dijakinjami. S pogovorom oz. že s poslušanjem se lahko reši veliko problemov, izboljša počutje dijakinj...

Največji poudarek je na ličenju, saj vsak petek zjutraj dijakinje naličijo profesorico in ji tudi svetujejo, kako naj se liči. Dijakinje se tudi same naličijo oz. druga drugo, čeprav jih večina pride že naličenih. Med seboj si tudi delijo izkušnje glede kozmetike im metod ličenja.

Eden od namenov je tudi dijakinje naučiti osnovnih »prijemov« šivanja (šivanje gumbov, šivanje po šivu) in jih čim bolj navdušiti za gospodinjska opravila (kuhanje, peka...). Saj vemo, da ženska podpira 3 vogale v hiši in dijakinje je treba pripraviti na nadaljnje življenje.

IZVLEČEK IZ POSLOVNEGA BONTONA

POSLOVNO KOSILO

Poslovno kosilo se v svetu razume kot čas za nadaljevanje pogovorov, kot dobro izkoriščen čas. Poslovna kosila zblížujejo poslovne partnerje, in če so pravilno vodena, pripeljejo do še tesnejših stikov ali celo do poslovnega prijateljstva. Seveda pa so lahko učinki tudi nasprotni. Zato si oglejmo, kaj je prav in kaj ne, ko se odločimo za povabilo svojega poslovnega partnerja na poslovni obed. Poslovni obedi so priložnost, ko lahko mnoga različna mnenja približamo drug drugemu, dosežemo dogovor, sklenemo posel. Vendar je potrebno vedeti, katere oblike obnašanja ustvarjajo dobro vzdušje, kako ravnati, da se med obedom dobro počutimo sami in da se dobro počutijo tudi naši gosti, kaj pomeni biti dober gostitelj.

KOGA POVABITI?

Ko so izpolnjeni vsi pogoji za poslovno kosilo, je pomembno tudi, da se ga udeležijo le tisti, ki so bili vključeni v poslovne pogovore, ali tisti, ki so bili udeleženi pri podpisovanju pogodbe.

Če se poslovnega kosila iz tehničnih razlogov ne moremo udeležiti, nas lahko nadomešča le oseba, ki je bila tudi na pogovorih. Določena stopnja poslovnega partnerstva sploh ne pozna in ne dovoli nadomeščanja; oseba na določenem položaju vabi na kosilo osebo na enakem položaju (generalni direktor generalnega direktorja, predsednik upravnega odbora predsednika upravnega odbora itn.).

KAJ MORA GOSTITELJ VEDETI PRED KOSILOM

Gostitelj mora vedeti, da vabi osebo ali osebe na enakem položaju. Poskrbeti mora za jasnost povabila lahko ga obvesti osebno po telefonu ali pa mu pošlje pisno vabilo. Gostitelj mora tudi poznati okus gosta kaj mu je všeč in kaj ne, kaj ima rad itn. Vprašati mora tudi gosta, če katere hrane ne je ali je nemara in če je na katero hrano alergičen. Izbrati mora restavracijo, ki jo pozna.

KAJ MORA VEDETI GOST

Gost mora biti točen. Zamujanje lahko užali gostitelja. Gostitelj mora ob prihodu dati roko gostitelju mora se mu tudi zahvaliti za povabilo lahko po telefonu ali po elektronski pošti.

KRAJ IN ČAS SREČANJA

Kraj in čas srečanja določimo glede na namen srečanja in število povabljenih. Izbira lokala ali restavracije naj ustreza vrsti srečanja in pomembnosti poslovnega partnerja.

OBNAŠANJE ZA MIZO

Za mizo se obnašamo lepo in prijazno. Prtiček si položimo na kolena in med jedjo ne govorimo s polnimi usti, komolce ne smemo imeti na mizi, ne dajemo prevelikih koščkov hrane v usta, preden naredimo požirek pijače si obrišemo usta, ko končamo z jedjo pravilno odložimo pribor na krožnik in natakarju napitnino izročamo neopazno.

NEPRAVILNO OBNAŠANJE ZA MIZO

- ne stepamo prtička
- prtička ne zatikamo v pas ali ovratnik
- natakarja ne kličemo z dvignjeno roko
- pribora in kozarcev ne razmetavamo po mizi
- mobiteli, torbice ne sodijo na mizo
- če pribor pade na tla ga ne poberemo in čistimo za mizo
- ženske se za mizo ne šminkajo
- po obedu ne zlagamo krožnikov in pribora

PITJE ALKOHOLA IN PIJAČ

- pijemo v zmernih količinah
- trkaje s penečimi vini ni dovoljeno
- ter vsemi začetnimi in zaključenimi pijačami
- to so (konjak, likerji žgane pijače...)
- če pijemo vino, kozarec primemo za pecelj

Kaja Kos 3. c

To smo mi...

Prvi oktober - zjutraj se zbudim z obveznostjo, da moram v šolo ... ne na faks, ampak na Roško, v 5. Letnik ... Porajala so se vprašanja, kakšni bodo sošolci, kakšen bo urnik in pa s katerimi profesorji se bom ponovno srečala pri pouku ... Razred se je napolnil in med njimi sami znani obrazi ... S sošolci se zelo dobro razumemo, celo s profesorji imamo bolj prijateljski odnos kot v prejšnjih 4 letih šolanja ... 5. letnik je izkušnja, ki je dijaki ne bomo pozabili ... Ne čutimo nobenega pritiska profesorjev, kot bi rekli, vzeli smo si ga na izi, heheh, do mature seveda ;-) ...
Dijakinja 5. letnika

Ko ti se zdi, da si na koncu velikega poglavja, se ti zgodi prav tisto, česar se sploh nisi zavedal v vseh teh letih. Matura mnogim spremeni življenje, nekaterim na bolje, nekaterim pa ponovni začetek. Matura je bila moja nočna mora, vedno sem razmišljala o nadaljevanju in faksu, nikoli o petem letniku. Da mature nisem naredila, priznam, sem si sama izbrala tako pot. Vsi drugi dejavniki so mi bili pomembnejši od tistih glavnih, kot sta učenje in obisk pouka. Biti v petem letniku občutim kot posledico nesposobnosti. Hotela bi biti tam, kjer so vsi moji bivši sošolci, vendar mi pomoči ni. Z vsemi sedanjimi sošolci se razumem zelo dobro. To leto pouk in predavanja obiskujem skoraj redno. Upam, da bom s tempom, ki ga imam, prišla končno do mature in faksa.
Dijakinja 5. letnika

Peti letnik mi je v primerjavi z gimnazijo veliko bolj všeč. Je lažji, imamo manj pouka, tudi profesorji so boljši. Všeč mi je, ker nas ni veliko v razredu, ker je zato mirneje. Pa tudi sošolci so mi vsi kul. Čez 5. letnik nimam pritožb, tako da mi je skratka vse kul.
Dijakinja 5. letnika

SEŠ MOJA ODLOČITEV ZA SEŠ LJUBLJANA – ŠOLO SODOBNEGA PODJETNIŠTVA

Med dijaki 1. letnika naše šole smo izvedli anketo, s katero smo želeli ugotoviti na podlagi česa so se dijaki odločili za vpis na SEŠ Ljubljana. Anketiranih je bilo 70 dijakov.

Ugotovili smo, da je 38 dijakov obiskalo informativni dan na naši šoli. Med najpogostejšimi odgovori o tem, kaj jim je bilo všeč na informativnem dnevu so zapisali prijaznost profesorjev, splošna predstavitev šole, aktivno sodelovanje dijakov pri različnih predmetih, prostorna, čista in urejena šola.

Med odgovori zasledimo tudi lep sprejem, velika opremljenost z IKT, fitnes na šoli, predstavitev različnih predmetov... Ko smo jih spraševali po vzrokih za nadaljevanje šolanja na naši šoli so najpogostejši odgovori, informacije na informativnem dnevu, nasvet oziroma vpliv prijateljev, nasvet oziroma vpliv staršev, informacije, ki so jih pridobili v osnovni šoli, spletna stran šole, obisk sejma Informativa na Gospodarskem razstavišču.

Na vprašanje o počutju na SEŠ Ljubljana so zapisali, da so jim všeč prijazni profesorji, odnos dijak – učitelj, dobra malica, dolg odmor, organiziranost in urejenost šole. Med odgovori pa pojavljajo tudi dober razred, dogodki na šoli, avtomati s pijačo, glasba v jutranjih urah, da niso v copatih.

Jasmina Didić Horvat, prof. sociologije

SEŠ JAVNA DEBATA V OKVIRU DEBATNEGA MARATONA

Tudi tvoje mnenje šteje – z razpravami do naše evrope

Debatni klub na šoli deluje že štiri leta. Vodi ga profesorica Bojana Dragoš. Debaterji se udeležujejo delavnic, taborov in turnirjev, sodelovali pa so tudi v televizijski Debatni.

11. novembra 2009 smo na šoli že četrty pripravili javno debato v okviru debatnega maratona, ki ga organizira ZiP, Za in proti, Zavod za kulturo dialoga. Debatirali so dijaki Nina Šmigič, Andraž Kadunc in Grega Bolta. Sodniki so bili bivši dijaki šole in tudi debaterji Urša Kimovec, Marko Krajnc in Klemen Starič ter učiteljica Mojca Hafner. Pri ocenjevanju je vsak sodnik svojo odločitev tudi utemeljil.

Izvedli smo dva debatna kroga, nato pa se je predstavil gost prireditve.

Za prvi krog so si izbrali trditev Podnebne spremembe so največja grožnja za človeštvo. Na negacijski strani so si prizadevali učitelji Tina Bogovič, Marina Trampuš in Vojko Pahor. Dijaška skupina je bila prepričljivejša in je zmagala.

Ugotovitve obeh strani lahko strnemo v spoznanje, da so podnebne spremembe res velika grožnja za človeštvo, vendar obstajajo tudi drugačne grožnje, ki so lahko enako usodne za obstoj človeštva in življenja na Zemlji. Včasih pa jih raje zanemarimo, ker preveč posegajo v naše vsakdanje življenje in razvade.

Drugi krog je bil za večino zanimivejši, saj se je debatna trditev glasila Uvedimo naključno testiranje za droge v srednjih šolah. Trditev je zagovarjala skupina dijakov z Gimnazije Moste, naši dijaki pa so njihove argumente zagnano in prepričljivo zavračali in utemeljevali svoje. Kljub temu je komisija po posvetu zmago prisodila Moščanom.

Njihova naloga je bila težka, saj so v negacijski skupini našli precej argumentov, ki segajo vse od poseganja v osnovne človekove pravice preko vloge staršev družine do organizacijskih težav.

Vrhunec prireditve je bil nastop gospoda Aleša Bartola, višjega kriminalističnega specialista z Oddelka za organizirano kriminaliteto pri Sektorju kriminalistične policije. Na prošnjo, naj se še on odloči o tem, katera skupina je bila boljša, je odgovoril, da bi po njegovem mnenju morala zmagati domača ekipa, saj so bili bolj prepričljivi, njihovi argumenti pa so bili njemu glede na izkušnje bližji.

Nato je povedal nekaj besed o splošnih načelih pri preprečevanju zlorabe drog ter o svojih izkušnjah. Ponazoril jih je s pretresljivimi primeri. Posebej je poudaril, da je prvi pogoj, da nekdo preneha z jemanjem droge, njegov lastno spoznanje o škodljivosti tega početja ter trden sklep in volja, da bo prenehal. Dijakom je svetoval, kako naj se odzovejo v različnih primerih, ki so povezani z zlorabo drog (če najdejo iglo, če je zasvojenec njihov prijatelj itd).

Nato so se s svojimi vprašanji vključili še dijaki, nekaj vprašanj pa so imeli tudi profesorji. Nekateri so želeli pojasniti ali dopolniti k prejšnjim temam, odprli pa so tudi še nove poglede na problematiko drog.

Prireditve so dijaki spremljali s pozornostjo in navdušenjem. Ostala je želja, da o tej in podobni temi spregovorimo še kdaj.

Zahvala debaterjem, prof. Bojani Dragoš ter drugim organizatorjem in udeležencem.

Mojca Hafner, prof.

To smo mi...

Na to šolo sem se vpisala predvsem zaradi dobrega mnenja mojih prijateljev. Tudi meni je SEŠL všeč. Predvsem zaradi dobrega razumevanja med profesorji in dijaki. Tudi sošolci se dobro razumemo. Šola mi je všeč tudi zaradi dobre opreme.

Maša Kemper, 1. c

Biti maturantka na Srednji ekonomski šoli ni nič posebnega. Velik plus je to, da imamo odlično prehrano (jedilnice so čiste in urejene). Dobro je tudi to, da smo dobili novega ravnatelja, ki nam je priskrbel ključke za parkirišče, kjer lahko parkiramo svoje avtomobile. Nekaj posebnega je tudi to, da smo se s sošolci in sošolkami združili, saj nameravamo obdržati stike tudi kasneje. Naslednje leto se naša kariera nadaljuje nekje drugje ... =)

Dizdarevič Naila, 4. h

Biti maturant na naši šoli po mojem mnenju ni nič posebnega. Je enako kot druga leta. Edina sprememba je, da se nam pouk konča prej kot prejšnja leta in so stvari na kupu. Letos je odlična malica. Všeč mi je tudi, da nam je ravnatelj ponudil ključke za parkiranje na šolskem parkirišču, kar bom seveda izkoristila takoj, ko naredim izpit. Všeč mi je tudi novi ravnatelj, saj je res legenda. Všeč mi je tudi, da smo kot razred ostali skupi, ker se dobro razumemo.

Petra Ljubič, 4. h

SEŠ Ljubljana je ena najbolj modernih opremljenih slovenskih šol.

Tina Suhadolnik, 4. f

Všeč mi je, ker imam dobre možnosti za učenje in nadaljnje šolanje.

Adnan Mulalić, 4. h

✓ INTERVJU

Intervju s prof. Mojco Hafner

Prof. Mojca Hafner

Kakšna je bila Vaša karierna pot, kakšne izkušnje imate?

Kot študentka sem pisala kulturni koledar na Valu 202 in lektorirala Kriminalistično revijo. Potem sem začela poučevati na Centru strokovnih šol (elektrošola), nato pa sem nadaljevala v Mostah, in sicer v takratni Srednji šoli za elektroenergetiko, ki je kasneje postala Gimnazija Moste. Sedaj pa na naši šoli SEŠ Ljubljana poučujem že 15. leto. Vmes sem uspešno zaključila šolanje za Šoli za ravnatelje, sem vodja programskega učiteljskega zbora, aktivna sem bila v projektu Mreža šol, sodelujem v projektu Unisvet itd.

Zakaj ste se odločili za študij slovenščine?

Slovenščina mi je bila zelo blizu že v osnovni šoli. Izbirala sem sicer med 5, 6 zelo različnimi smermi. Eno od meril je bila seveda tudi zaposljivost in tedaj je bilo učiteljev slovenščine precej premalo. Močno pa sta vplivala tudi vzorna, iz osnovne šole prof. Marta Jeglič in iz gimnazije prof. Andrijan Lah. Zadovoljna sem, da sem izbrala to smer.

Kateri pisatelj oziroma pesnik Vam je najljubši? Zakaj?

Izmed teh, o katerih govorimo pri pouku, bi lahko rekla, da je to Ciril Kosmač. Všeč mi je predvsem zaradi njegovega topllega odnosa do ljudi.

Kaj Vam je najbolj všeč pri poklicu profesorice?

Všeč mi je stik z mladimi ljudmi in to, da si pri pouku izmenjujemo življenjska spoznanja. Da besedila aktualiziramo. To je, da pojave, ki jih najdemo v besedilih, poiščemo tudi v sodobnem življenju in svojih izkušnjah. Da se najlaže učimo na tujih izkušnjah, vsaj včasih, res ni samo fraza.

Ali kdaj komaj čakate, da se vrnete iz službe domov?

Zelo redko. Le kadar sem preutrujena, ne pa zato, ker bi imela »dovolj šole in ljudi v njej« (smeh).

Kaj najraje počnete v prostem času?

Berem, grem v naravo, se ukvarjam z družino. Sicer pa je moj najljubši šport sabljanje.

Katera je Vaša najljubša vrsta glasbe?

Lahko bi rekla da klasika, tudi kakšne priredbe. Pa tudi etno glasba na primer.

Katera je Vaša najljubša knjiga?

Nobena mi ni najljubša. Na splošno pa ne maram besedil, v katerih avtor, pa naj bo še tako mojstrsko, secira družbo, razmere in posameznika, ne najde pa nobene rešilne bilke, odgovora, poti, ki kaže naprej. Zato je na zelo visokem mestu moje lestvice Sofoklejeva Antigona. Ali Prevzetnost in pristranost Jane Austen, ki sem jo odkrila, ko sem jo »morala spet« predelati za maturo.

Kateri film Vam je najbolj všeč?

Nimam najljubšega filma. Posebno mesto pa imajo stari slovenski filmi, na primer Vesna, Ne čakaj na maj, Tistega lepega dne in Ples v dežju. Ker pa smo v tem posebnem prazničnem času, bi omenila še Gospodarja prstanov.

In kam najraje zahajate na oddih?

Najraje na otok Hvar - na dopust. Tam so mi zelo všeč prijetni ljudje, vzdušje, morje in zrak, predvsem pa senca. Sicer pa tudi v kakšne toplice ali pa na sprehod v hribe.

Intervju sta pripravili: Dunja Kristan in Tajda Oblak, 4. c

PODOBO SVOJO NA OGLED POSTAVIJO RAZREDI

Mi smo 1. a – vsak nas že pozna

Smo učenci 1. a razreda. Letos, prvega septembra smo se v šolo odpravili v strahu pred novimi ljudmi, prijatelji in učitelji. Ko smo stopili v razred nam je bilo vse novo, vendar je naš drugi dan že lažje potekal, ker smo se takoj ujeli in postali prijatelji.

Na šoli nam je všeč. Tudi s starejšimi razredi se dobro razumemo in prav tako tudi s paralelko. Naš razred je zelo zabaven, vedno se nekaj dogaja in nikoli nam ni dolgčas. Fantov je malo in zato punce prevladujemo. Tudi z učitelji se kar se da dobro razumemo, kdaj pa kdaj imamo kakšne konflikte, vendar se to kmalu pomiri in se zopet dobro razumemo. Roška je pravi izbor za nas. In ni nam žal da smo se sem vpisali.

Predstavniki 1. a

V 1. b razredu je 32 učencev. Vsi med seboj odlično sodelujemo in si v kakršnihkoli okoliščinah znamo pomagati. Med sabo se razumemo že od 1. septembra, ko smo se spoznali in ugotovili, da bomo skupaj naslednja 4 leta.

Vsaki dan v 1. b razredu je nova izkušnja za vse nas zato se zelo veselimo nadaljnjih 4 let. Imamo nekatere pridne učence nekateri pa so tudi malo manj pridni vendar jih z skupnimi močmi spravimo skozi preizkuse znanja. Vsi učenci 1. b so zelo zadovoljni s srednjo ekonomsko šolo Ljubljana. In še nekaj za konec. Radi se imamo.

Predstavniki 1. b

Ni nas veliko, ampak dovolj, da ni dolgčas v razredu. Drug drugemu povemo tisto, kar si mislimo. Smo čisto običajen razred, ter se ne mislimo spreminjati, saj smo to kar smo in nič drugega.

Smo pridni (po navadi zelo malo) in neukrotljivi (večino časa). Jaz mislim da smo najboljši (skupaj z razredničarko vred). Priznam pa, da bi lahko bili boljši v nekaterih stvareh. Medsebojni odnosi so pa po mojem mnenju super.

Predstavniki 1. c

V našem razredu se med seboj dobro razumemo. Velikokrat se med seboj šalimo. Resnejših sporov ni. Ko pride do konfliktov, jih poskušamo čim prej rešiti. Smo vesel razred.

Predstavniki 2. a

V 2. b razredu je 31 učencev. Smo zelo živahen razred, vsaj po opisih profesorjev, ki nas učijo. V razredu se vsi zelo dobro razumemo med seboj in smo prijatelji. Skoraj nikoli se ne kregamo, če pa včasih pride do kakšnega prepričanja, ga hitro skupaj razrešimo in se pobotamo.

Med odmori in včasih tudi med urami se veliko smejimo in se zabavamo, zato nam dnevi v šoli zelo hitro minevajo. Vsi se imamo radi in smo zelo veseli, ker bomo skupaj do konca 4. letnika, ko pa se bomo razšli, nam bodo za zmeraj ostali lepi spomini na šolske dni, ki smo jih preživeli skupaj.

Predstavniki razreda 2. b

Smo zelo razigrani, vedno polni smeha in novih dogodivščin. Prihajamo iz vsepovsod, smo multikulturni razred, vendar se kljub temu odlično razumemo. Včasih, ko nam je dolgčas tudi kaj ušpičimo, toda vseeno smo pridni, lepi, predvsem pa pametni.

Predstavniki 2. c

Četrta c večino časa deluje kot skupina. Med seboj se dobro razumemo in si pomagamo pri problemih, ki se pojavljajo. Splošno počutje v razredu je dobro.

V razredu so se v teh štirih letih razvila močna prijateljstva, vse spore rešujemo sproti. Težave posameznika obravnavamo kot enotno. Tudi izven pouka se sošolci družijo in smo skupaj »v dobrem in slabem.«

Predstavniki 4. c

V razredu se imamo super.

Smo enotni.

Radi kaj ušpičimo, se pohecamo...

Všeč nam je če nam odpade kakšna ura.

V Kalipsi po cele dneve sedimo, se radi poveseimo in prfokse jezimo.

Predstavniki 4. e

We are no angels, but does that mean that we won't fly?

Naš razred je prostor, ki ti dovoljuje, da si to kar si. V razredu prevladujeta mir in harmonija. Med sošolci si lahko zaupamo vse kar nam leži na duši, saj dolgoletno prijateljstvo premaža vso zlo.

3. a

Smo luč, ki sveti noč in dan, smo si prijatelji, ki jih potrebujemo za boljši vsakdan.

Če bi naš razred imel etiketo, bi na njej pisalo: cena – neprecenljiva, 100% poseben, barva – živahna. Spodaj pa bi pisalo MADE IN HEAVEN.

Predstavniki 3. a

3. b

V 3. b razredu smo zelo različni. Prihajamo iz različnih držav in koncev Slovenije. Različne smo vere in drugačne navade imamo, ampak to nas ne moti in se dobro razumemo. Smeha nikoli ne manjka. Vse te naše različnosti preobrnemo v hec. V razredu je več fantov; tako da so oni glavni in skrbijo za dobro atmosfero in zabavo: Glede na ocene in pridnost nismo mogoče najboljši; ampak glede na zabavo in hecanje smo mogoče pa med prvimi.

Predstavniki 3. b

Smo 3. c razred. Zbrali smo se iz različnih razredov. Učimo se španščino, italijanščino ter nemščino. V razredu je vedno dobro vzdušje, med sabo se imamo radi in zelo radi nagajamo profesorjem. Nismo najboljši, smo pa najlepši.

Predstavniki 3. c

3. c

4. a

Smo 4. a in se nam zdi, da smo kar produktiven razred na šoli! Naša razredničarka je odkritosrčna in razumevajoča gospa profesor Tina Bogovič.

Gospa Bogovič nas vedno s ponosnim obrazom pohvali, ker dosegamo neverjetne uspehe, ki so v vseh pogledih ekstremni. Sodelujemo na vseh večjih tekmovanjih na šoli, kjer dosegamo izjemno dobre rezultate. Naša prisotnost v šoli je občudovanja vredna, zato ni čudno, da nam razredničarka velikokrat pravi, da smo njen 'najljubši' razred od vseh, ki jih je kadarkoli poučevala. To dokazujemo z našim dobrim učnim uspehom, pri vseh predmetih, dodatno pa bomo to dokazali še na maturi! Hahahaa...smejmo se skupaj!!! To je bil le nasvet za mlajše generacije,

da se bodo potrudile biti najboljše in bodo zgled drugim, saj nam to niti približno ni uspelo. Resnica je namreč takšna, da se ne udeležujemo nobenih večjih tekmovanj, naša prisotnost je podpopprečna, saj se ne spomniva, kdaj smo nazadnje vsi skupaj sedeli v razredu. Da ne dolgoziva o našem učnem uspehu...In kot bi rekel gospod profesor Janez Zupan: 'KATASTROFA!' Kljub vsemu pa vemo, da nas ima naša razredničarka, kot tudi ostali profesorji, rada in nas vedno zagovarja, ter pravi: »Važno, da so moji ljubčki zdravi in da se imamo vsi radi«.

Predstavniki 4. a

Kot 4. b smo zadnja generacija ekonomske gimnazije. Smo nasmejan razred, ki si med seboj pomaga.

Skupaj smo preživeli 4 leta, zato smo med seboj zelo povezani.

Smo športni razred, ki dosega vrhunske rezultate na vseh področjih (predvsem ples, petje, badminton, srfanje, manekenstvo,...)

Zaključna misel: Kljub učenju, spraševanju in »mučenju« se bomo spominjali lepih šolskih dni na Roški.

Predstavniki 4. b

4. b

Odnosi v našem razredu so dobri. Zadnje leto smo se kar zblížali in se dobro razumemo. Kdaj pride tudi do kakšnih nesoglasij, vendar to vedno s pogovorom rešimo. Veseli smo, da smo skupaj in da se tako dobro razumemo. V razredu se počutimo dobro, ker smo vsi sproščeni in vedno dobre volje.

Predstavniki 4. f

4. f

Mi, 4. h smo najbolj priljubljeni na šoli. Čeprav nimamo dobrih ocen in veliko izostajamo od pouka, nas profesorji velikokrat pohvalijo, da radi sodelujemo.

Ko nas snov zanima, vsi sodelujemo, sicer pa večina spi, HA HA! Naš najljubši predmet je malica.

4. h

Naši najljubši profesorici sta Tatjana Horvat in Tina Bogovič. Zmeraj smo dobre volje in pripravljeni na nove izzive. Zelo smo navdušeni nad novim ravnateljem – Markom Rovanom in nad spremembami, ki jih je uvedel. 4. H JE ZAKON!

Predstavniki 4. h

4. e

MEDKULTURNO UČENJE IN SPREJEMANJE RAZLIČNOSTI ZA USPEŠNO ŽIVLJENJE - PROJEKT MIGRANTI

Nihče ni otok, sam zase

Vse naše življenje je srečevanje. Ljudje smo bitja, ki potrebujemo druge ljudi, da lahko polno živimo. Umetnost človeka je v tem, da zna bivati z drugimi v vsej svoji raznolikosti.

V mesecu novembru smo imeli v okviru projekta Migranti predstavitev kuhinj in držav dijakov migrantov, ki obiskujejo našo šolo. Na prireditvi smo predstavili kulinariko in običaje Slovenije, Argentine, Bolgarije, Bosne, Srbije, Kosova, Makedonije. Sodelovalo je 31 dijakov.

Prikazali smo lepoto slovenske pokrajine z značilno gorenjsko nošo, ki sta jo predstavila zunanja gosta: Frenk in Sonja Žura iz Zgornjih Pirnič. Preizkusili smo recept za pristno slovensko potico. Pogovarjali smo se o sistemu šolstva v Argentini, ki se deli na javno in privatno šolstvo. Spoznali smo bolgarsko kulturo in o tem kako je, če iz Bolgarije odpotuješ v Južno Afriko. Dijakinje, ki so predstavljale Bosno so zaplesale bosansko in srbsko kolo. Pripovedovale pa so tudi o svojih izkušnjah prihoda v Slovenijo. Spoznali smo način izdelave baklave in bureka. Omenili smo tudi muslimanski praznik bajram. V Srbiji smo spoznavali pomembnejše kulturne ustvarjalce. Kosovo je značilno po svojih dolgih porokah. Lahko smo si ogledali slikovno gradivo. Na koncu smo spoznavali še lepote in običaje Makedonije. Dijaki so predstavili tudi umrlega pop pevca Tošeta Proeskega. Ob tej priložnosti smo izdali tudi multikulturno kuharico. Dijaki so prikazali kulturno raznolikost posameznih držav in opozorili na to, da noben človek ni otok, sam zase, ampak smo vsi povezani. Vsi v sebi nosimo hrepenenja in željo po uresničenju. Čeprav smo drugačni imamo podobne zgodbe. Prireditve so se udeležili starši dijakov, bližnje šole, ki sodelujejo v projektu in profesorji. Na koncu smo se sladkali s potico in baklavo. Srečanje je bilo zelo prijetno in bogato. Dijaki in starši so bili navdušeni.

vodja projekta Migranti, Zdenka Sušec

Dijaki, ki so sodelovali na prireditvi za Migrante, v ponedeljek, 9. 11. 2009

- Bratič Aleksandra 1.b, Nuhanović Senita 1. c, Velkovska Katerina 1. c
- Zemljič Pedro 2. a, Redxhepi Adelina 2. a, Bešić Harisa 2. b
- Anguelova Ivanova Plamena 2. c, Baltić Almira 2. c, Nahić Sumeja 2. c, Nahić Sabaheta 2. c
- Družanović Rusmira 2. c, Bratok Metka 2. c, Djerić Ines 2. c, Muzafirović Sara 2. c, Derstvenšek Zala 2. c
- Amčoski Amel 2. b, Medžitoska Selmina 2. b
- Alibabić Azra 3. a, Gorgieva Gordana 3. a, Leskovec Tina 3. a, Primar Monika 3. a
- Batić Jasmina 3. b, Grgić Almina 3. b, Stanojević Danilo 3. b, Šahić Aldijana 3. b
- Omerović Maida 3. c
- Huskić Rusmira 4. f, Zemljič Jose 4. f, Stanojević Snežana 4. b
- Lelić Azra 5. b

Tonski mojster: Mihael Japelj, 4. b

vodja projekta: Zdenka Sušec, univ. dipl. bibl.
strokovna pomoč: Marjeta Novak, prof., Ana Marolt, prof.

To smo mi...

Na šoli se počutim dobro. Zdi se mi, da so nas starejši dijaki sprejeli kot enakovredne člane šole. Krst fazanov je bil v redu, ker nas niso mučili. Na šoli pa me moti, da ni garderob, da bi se preoblekli in v njih pustili mokre dežnike in čevlje. Ob odmorih bi bila lahko tudi glasba, da se malo razvedrimo in pozabimo skrbi. Učitelji so v redu in šola je lažja, kot sem pričakovala.
Monika Urbas, 1. a

Sem dijakinja prvega letnika. Šola me je od znotraj spominjala na osnovno šolo, saj je veliko izdelkov dijakov. Šola se mi zdi udobna in topla.
Tina Kušar, 1. a

Šola v Argentini

Leta 2006 smo dobili priložnost, da pridemo v Slovenjo za en mesec (ker smo imeli pevski zbor). Potem so nas vprašali: »Ali bi prišli živeti sem?« Odločili smo se v enem tednu. 26. junija smo prišli. Imeli smo veliko nastopov.

Ko smo začeli hoditi v šolo, nismo znali govoriti slovensko, tako da je bilo za nas zelo težko. Ko so minili 3 ali 4 meseci, smo že znali govoriti (z velikimi napakami), ampak smo se razumeli.

Šola v Argentini se zelo razlikuje od slovenske. V Argentini smo imeli pouk samo v eni učilnici. Nosili smo uniformo (sive hlače, črne čevlje, belo srajco, zeleno kravato in zelen pulover). Ne da se špricat, zato ker dobiš črne pike, in ko jih nabereš 23, letiš iz šole. V šoli nismo imeli malice, imeli pa smo kiosk, kjer smo si kupili hrano.

Med sošolci se počutim drugače kot v Argentini. Različnosti ne morem razložiti. Drugače pa se počutim zelo dobro tukaj kot v Argentini.

Pedro Zermljič, 2. a

LITERARNI NATEČAJ

LITERARNI NATEČAJ
NIHČE NI OTOK, SAM ZASE

V okviru projekta »Medkulturno učenje in sprejemanje različnosti za uspešno življenje je med 13. 11. do 15. 12 2009 . potekal literarni natečaj Nihče ni otok, sam zase.

Vsebinsko je zajemal problematiko medčloveških odnosov, sobivanja različnih kultur, izkušnje in spoznanja lastne identitete, bolečine in radosti skupnega popotovanja po poteh življenja. Na natečaju so sodelovale dijakinja in dijaki srednjih šol, ki sodelujejo v projektu »Medkulturno učenje in sprejemanje različnosti za uspešno življenje. Komisija za podelitev nagrad je odločila, da nagrade prejmejo naslednji prispevki:

1. Moja življenjska zgodba / Jasmina Batić, SESLJ
2. Srečanje z drugačnostjo / Besmina Šarčević, SŠFKZ
3. Ena roža, eno življenje / Fatmire Elshani, ESIC Kranj

Razglasitev in podelitev nagrad bo na skupnem srečanju migrantskih skupin v Postojni, maja 2010.

V glasilu objavljamo prispevek zmagovalke literarnega natečaja Jasmine Batić, 3. b, iz Srednje ekonomske šole Ljubljana. Zmagovalki čestitamo!

vodja projekta Migranti, Zdenka Sušec

MOJA ŽIVLJENJSKA ZGODBA

Moja zgodba ni nič posebnega za deželo, v kateri sem rojena. Veliko ljudi iz Bosne in Hercegovine je doživelo podobne izkušnje. Mogoče tega v Sloveniji ni toliko in je zato moja življenjska zgodba zanimiva. Tisto, kar sem doživela, je pravzaprav malo v primerjavi s tistim, kar so doživeli moji starši. Ker na žalost ali na srečo se najhujših trenutkov ne spomnim.

Moje ime je Jasmina Batić. Rojena sem 4. 3. 1992 v Sanskem Mostu v Bosni in Hercegovini. Kot večina že ve, se je takrat v moji domovini začela vojna. Moja družina je živela nekaj mesecev v vojni. Moji starši so vedeli, da morajo zapustiti svojo domovino, ker je to edina možnost, da preživimo. Kdor je vsaj na televiziji videl, kaj se dogaja v vojnem stanju, približno ve, kakšna je bila naša situacija. Zaradi tega smo se ilegalno preselili na Hrvaško. Tam smo živeli le nekaj mesecev. Preselili smo se v Slovenijo, ker imamo tu veliko sorodnikov. Dve leti smo živeli v Ribnici. Ker ni bilo možno, da ostanemo tam, smo morali iti naprej. Prišli smo v Nemčijo. Seveda ilegalno. Tam sem preživela lepo otroštvo. Spoznala veliko prijateljev, šla sem v vrtec, naučila sem se jezika ... Ampak, vojna v Bosni in Hercegovini se je končala. Končno so se spomnili, da bodo končali to nečloveško dejanje. Za vojno ne sme biti in ni nobenega razloga. Kdor je to čutil na svoji koži, ve, o čem govorim. Za ljudi je to samo ena navadna beseda. Vsi se strinjajo, da je to huda beseda, ampak nobeden se ne zaveda, kaj je to pravzaprav vojna. Septembra 1997 sem se s svojo družino vrnila v svojo domovino. To je bil lep dogodek, ker sem se končno počutila doma. Čeprav sem bila stara le 5 let, sem vedela, da je to moja edina domovina in da sem živela v drugih državah le zaradi vojne. Leta 1999 sem začela hoditi v osnovno šolo. Najlepših 8 let mojega življenja. Imela sem prijatelje, mir, svobodo, svoje okolje. To ni dovolj za preživetje, na žalost. Moj oče je leta 2000 šel delat v Slovenijo. V Sloveniji je delal tudi pred vojno, skoraj 20 let.

Bosna in Hercegovina je mlada država, ki je pred kratkim doživela vojno, ki še vedno vpliva na vsakdanje življenje posameznika. Še vedno ne vedo, kaj naj s to državo. Jaz upam in sem čisto prepričana, da bo nekega dne življenje v BiH postalo normalno in da si ljudje ne bodo več delali težav.

Čez nekaj let sva doma ostala le moja mama in jaz. Moja sestra, ki je od mene starejša 13 let, je končala študij in se poročila. Moj brat je končal srednjo šolo in šel delat v Slovenijo, skupaj z mojim očetom. Zaradi tega so se moji starši odločili, da bova še mama in jaz prišli v Slovenijo. Seveda, bila sem proti. Nisem hotela zapustiti hiše, šole, prijateljev, ampak sem se tudi zavedala, da mama in jaz ne moreva živeti sami.

25. 8. 2008 je prišel ta dan, ko se je začelo moje »novo življenje«. Spakirala sem svoje stvari in sem se skupaj z mamom in očetom odpravila na pot v Slovenijo. Ne znam in ne morem opisati občutka v teh trenutkih. Sploh se nisem zavedala, kaj se dogaja, ne vem, o čem sem takrat razmišljala. Tako sem bila žalostna, da sem pozabila na vse.

En teden sem imela, da se pripravim na šolo. Sestrična mi je pokazala pot do šole in s katerim avtobusom naj se vozim. Prvi dan šole je bil katastrofa. Počutila sem se tako grozno, bedno in osamljeno. Z vsako sekundo sem se počutila huje.

Prišla sem na postajo pri Roški cesti. Čakala me je Almina, prijateljica, ki sem jo spoznala v Bosni, ki hodi na isto šolo, SES Ljubljana. To mi je malo pomagalo.

Tako so se začeli moji »najhujši dnevi«. Nič nisem razumela, nobenega nisem poznala, vse je bilo drugačno, pogrešala sem svoje prijatelje in šolo. Vsi in vse mi je šlo na živce. Spraševala sem se, zakaj me Bog tako kaznuje, kaj sem naredila, da si zaslužim tako usodo. To je trajalo nekaj mesecev. Skoraj celo šolsko leto. Komaj sem se navadila. Boljše pa sem se počutila, ko sem se malo naučila slovenski jezik (jih vsaj razumem, sem govorila sama sebi). Govorila pa nisem. Bilo me sram in strah. Na koncu leta sem došla, da ne morem tako nadaljevati. Mlada sem, vse življenje je pred mano. Zakaj bi jokala zaradi svoje usode? Zakaj ne začnem živeti to svoje »novo življenje«? Na koncu leta, ko sem se naučila jezika (ne perfektno in tekoče), našla prijatelje, se navadila na okolje, sem se počutila bolje. Ker sem letnik končala z odličnim uspehom, se je moja samozavest dvignila. Ni me bilo več strah govoriti. Govorila sem, čeprav sem delala napake in jih še vedno delam. Imela sem dovolj časa, da sovražim, in sovražila sem, imela sem dovolj časa, da sem žalostna in jezna, in to sem bila. Sprejela sem svojo situacijo, spoznala sem, da je to priložnost zame in za mojo prihodnost.

Danes, po več kot enem letu (eno leto in štiri mesece), se je moj pogled na mojo situacijo spremenil. To niso bili moji najhujši dnevi. Vedno je lahko hujše. Tega se nisem zavedala. Razmišljala sem le o tem, kako sem uboga in da si nisem zaslužila takega življenja. Jokala sem ne samo, ker sem bila žalostna, jokala sem tudi, ker sem bila jezna. Ampak s časom sem sprejela spremembe, jezik, ljudi, okolje. Ne morem reči, da sem srečna. Lagala bi, če bi rekla, da sem srečnejša kot v Bosni. Srečnejša bi bila, ko bi v Bosni živela in imela boljše možnosti za življenje. Ampak hvaležna sem vsem tistim, ki so me sprejeli, me podpirali in mi pomagali. Danes sem mogoče drugačna oseba, močnejša in rada imam svoje življenje tako, kot je.

Jasmina Batić, 3. b

Med Ljubljano in Sarajevom

Vsako mesto je lepo na svoj način. Glavno mesto pa državo še posebej označi in ji daje posebno lepoto. Napisala bom nekaj razlik med glavnim mestom Slovenije in glavnim mestom Bosne in Hercegovine.

Glavno mesto Slovenije je Ljubljana. Ljubljana je znana po marsičem, najbolj pa po starem ljubljanskem gradu. Vsak človek, ki pride v Ljubljano, najprej obiše grad, s katerega se vidijo lepote Ljubljane. Naslednja zanimivost je Tromostovje. Najdemo ga v središču Ljubljane, zgradil ga je Jože Plečnik, znani slovenski arhitekt. Ob Tromostovju stoji kip znanega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. France Prešeren je napisal današnje slovensko himno. Ljubljana je znana tudi po reki Ljubljanici, po kateri je dobila ime.

Sarajevo je glavno mesto BiH. Znano je po olimpijskih igrah, ki so se odvijale l. 1984. Najbolj pa je znano po Baščaršiji. Na njej so različne trgovske delavnice, ki jih turisti z veseljem obiskujejo, ker v njih najdejo starine BiH.

Če pogledamo razliko med tema dvema mestoma, je ni, obe sta posebni na svoj način. Ko se sprehajaš po Sarajevu, je podobno, kot da bi se sprehajal po Ljubljani. Na vsakem vogalu vidiš prijazne osebe, ki te razveselijo s toplim pozdravom in nasmehom. Za vsakogar, ki gre iz enega mesta v drugega, je pomembno, kako ga bodo ljudje sprejeli. Mene je bilo najbolj strah, kako reagirajo ljudje v Ljubljani, če pride tujec, ki ne pozna niti jezika niti slovenskih običajev. V Sarajevu sem bila večkrat, in če si tujec, se lahko počutiš, kot da bi bil doma. To se je enako zgodilo v Ljubljani. Ljudje so enako prijazni in poskušajo razumeti tujca.

Če pogledamo tudi hrano, ni velike razlike, edina razlika je v tradicionalnih jedeh. V Sarajevu so najbolj znani čevapčići, ni nobenega turista, ki obiše Sarajevo, da jih ne bi poskusil. Razlika v oblačilih je majhna, v Sarajevu muslimanke nosijo bluže z dolgimi rokavi, pokrite so z »maramo«, imajo dolga krila. V Ljubljani pa ljudje ne gledajo toliko, kaj je kdo oblekel, ali če ima kdo klobuk ali maramo na glavi, ker je vse to normalno, saj prihajajo ljudje iz različnih držav, ki imajo svoj stil oblačenja.

Edino, kar bi lahko iz svojega domačega kraja najbolj pogrešali, so prijatelji, ampak v drugih mestih lahko spoznaš nove prijatelje in si vsepovsod okrožen z ljudmi, ki jih imaš rad. Lepo je obiskati vsa mesta na svetu in spoznati njihove običaje in kulturo. Na koncu vidimo, da smo vsi na nek način enaki in da ni velike razlike med nami, kajti vsi smo posebni vsak na svoj način.

Maida Omerović, 3. c

Moje življenje

Moje ime je Plamena Ivanova Anguelova. Rojena sem v Bolgariji, zato imam tako posebno ime. Imam zelo zanimivo življenje. V Bolgariji sem živela v bloku skupaj z mamico Teodoro, babi Leno, dedjem Kostom in teto Xristino. Iz Bolgarije mi je najbolj ostal v spominu McDonalds, tam sem si vedno naročila otroški meni, seveda zaradi igrače. Ker sem svojo drugo babico zelo pogrešala, sem se z mami odločila, da hodim k njej vsak tretji vikend. Do nje me je vedno pospremil oče, kar mi je bilo zelo všeč. Babi je živela na kmetiji in tam sem se vsak dan s svojo najboljšo prijateljico igrala z živalmi. Najbolj se mi je vtisnila v spomin naša ovca, ki sem jo poimenovala Fifi, z njo sem se najraje igrala. Čeprav mi je bilo vsakič težko oditi nazaj domov me je vseeno tolažila misel na mami, ker sem jo že močno pogrešala.

Leta 1997 se je moja babi odločila, da odide s svojim prijateljem v Južno Afriko. Takrat sem bila še majhna, zato nisem razumela, da babi odhaja. Vendar sem čutila, da je nekaj hudo narobe, saj je bila mami od takrat naprej zelo žalostna. Dve leti kasneje se je mami odločila, da bova odšli k babici na obisk, ker sva jo že zelo močno pogrešali. V Egiptu smo prestopili. Tam sem prvič v življenju videla črnca. Mami sem vprašala, ali je z njim kaj narobe, saj je imel zelo smešno frizuro. Mami pa se mi je v odgovor samo zasmejala. Ko smo prispeli v Južno Afriko, se spomnim, da sem prišla babi za roko in ji rekla, da bom tukaj hodila v šolo, čeprav mi je mami rekla, da se bova čez dva meseca vrnila domov. Babi je živela v mestu, imenovanem Vereeniging. Njena hiša je bila zelo ogromna. Imela je osem sob, jedilnico, zelo veliko dnevno sobo, tri kopalnice in dve garaži.

Na srečo se nismo mogli vrniti nazaj domov zaradi vojne v Jugoslaviji. Čeprav sovražim vojne, sem bila zelo srečna, da lahko ostanem pri njej. Tam sem hodila v malo šolo, kjer sem se počutila zelo oddaljeno. Bili so drugačni od mene, njihov način življenja je bil čisto nasprotje mojemu. Vendar sem se vseeno počutila, kot da sem jaz drugačna. Zdaj sem jim hvaležna, ker so me sprejeli medse. Čez nekaj časa se je mami sprijateljila z zelo dobrim moškimi. Zelo mi je bil všeč in predvidevam, da mami tudi, saj se je z njim poročila. Ker je on živel v Sasolburgu, sva se midve z mami preselili k njemu. Moj očim pa je tudi poskrbel za mojo babi, saj ji je v istem mestu kupil stanovanje, da ne bomo ločene.

Tam sem začela hoditi v 1. razred. Bilo mi je zelo težko, saj so se do mene obnašali zelo grdo. Mala šola in osnovna šola sta se zelo razlikovali. Ker smo bili v mali šoli vsi premajhni, da bi razumeli razlike v navadah, barvi kože, jeziku in ostalih stvareh, se je tukaj vse poslabšalo. Čudno so me gledali, kot ne bi bila človek.

Niso me sprejeli v družbo. Zaradi sramu sem se hotela bolj ukvarjati s šolo, vendar mi je bilo zelo težko. Še posebej afrikanščina in angleščina, ki sta bila zame dva nova jezika. Vse sem začela mešati. Pri desetih letih sem se spet ločila od babi. Ona je odšla nazaj v Bolgarijo, mi pa smo odšli v George, kjer je očim kupil hišo. George je zelo lepo in posebno mesto. Tam je veliko narave. Spomnim se svežega vonja po gozdu in prelepih pisanih cvetkih. Šumenja listov, ko je veter zapihal med njimi in jih premetaval po zelenih travnikih. Najraje pa sem sedela ob obali in poslušala, kako so valovi udarjali ob ostre skale. Leta 2002 sem dobila bratca, ki sem mu dala ime Tomas in imam ga zelo rada, saj mi pomeni največ na svetu.

V Georgu sem hodila v šolo od petega do polovice sedmega razreda. Prvi šolski dan mi je bilo zelo težko, saj sem mislila, da me spet ne bodo sprejeli. Bila sem zelo zadržana. Vendar brez potrebe, lepo so me sprejeli. Dobila sem veliko novih prijateljev. V šoli sem bila zelo dobra, še posebej sem imela rada afrikanščino, saj je to zame eden izmed najbolj posebnih in najlepših jezikov, kar jih poznam.

Leta 2005 se je očim odločil, da se preselimo v Slovenijo, saj je mislil, da bomo bolje in lažje živeli. Bila sem zelo žalostna, ker sem morala zapustiti vse. Bilo mi je zelo težko, jezna sem bila, končno sem se počutila dobro in sprejeto med vrstnike in spet bo nastopil strah pred spremembo. V Sloveniji sem se zelo težko prilagodila. Vse je bilo novo. Nisem znala pisati, govoriti in tako nisem mogla komunicirati z drugimi. Morala sem se nekako sprostiti, zato smo odšli v Bolgarijo na obisk. Tam sem videla svojega pravega očeta, oba sva jokala. Saj sva se imela zelo rada.

Ko smo se vrnili v Slovenijo, sem morala v šolo. Na začetku mi je bilo zelo težko, vendar čez čas so me že vsi sprejeli. Sprejela sem novo kulturo, navade, jezik in prijatelje. Čeprav pogrešam staro življenje, mi je tukaj zelo všeč. Šola mi dela malo težav, vendar se trudim, da dam vse od sebe. Ponosna sem nase, da sem se v tako kratkem času naučila slovensščino, saj je zelo težak jezik. V 9. razredu sem celo pridobila 32 % pri preverjanju znanja pri slovenščini. Zdaj hodim na Srednjo ekonomsko šolo Ljubljana, kjer mi gre zelo dobro. V svojem življenju sem pridobila veliko izkušenj in znanj o različnih stvareh, poznam veliko kultur in jezikov. Moje življenje je zelo zanimivo in posebno, razmišljala sem tudi, da bi napisala knjigo. S tem sem hotela povedati, da smo vsi različni oziroma posebni in to moramo v vsakem primeru spoštovati.

Plamena Ivanova Anguelova, 2. c

Zakaj nemščina?**Odgovarjajo dijaki 1. b razreda.**

Za nemščino sem se odločil, ker sem vedno hotel znati tri evropske jezike in ker zelo rad gledam nemški nogomet. Nemščino sem se začel učiti v tem šolskem letu in se mi zdi zelo uporaben jezik.

Sašo Vujanič, 1. b

Za nemščino sem se odločil, ker me zanima in ker je poleg angleščine najbolj uporaben jezik. Angleščina mi je sicer še bolj všeč, ampak tudi nemščina je v redu. Učim se je že pol leta in mi gre kar dobro.

Jan Loborec, 1. b

Za nemščino sem se odločil, ker se mi zdi zelo zanimiv in zabaven jezik. Učim se ga že 4 leta in je zelo uporaben.

Jan, Dino, Sašo

Za nemščino sem se odločila zato, ker sem imela že predznanje iz osnovne šole in ker sem hotela nadaljevati in nadgraditi svoje triletno znanje. Nemščina je tudi zelo zanimiv in zame zelo lahek jezik, saj se ga je zelo lahko naučiti. Nemščina se v Evropi in pri poklicu ekonomista tudi vse bolj in bolj uporablja kot jezik sporazumevanja.

Suzana Golubovič, 1. b

Za nemščino sem se odločila, ker je eden izmed glavnih jezikov v Evropski uniji. Ni mi žal, saj je jezik lahek in zanimiv.

Aleksandra, 1. b

Suzana in Aleksandra

Za nemščino sem se odločila, ker mi je ta predmet všeč in sem se ga učila že v osnovni šoli tri leta.

Adelisa Sadikovič, 1. b

Za nemščino sem se odločila, ker tudi moja starša znata nemško. Rojena sem bila v Nemčiji in tudi zato bi rada znala nemško.

Nihada Mahič, 1. b

Adelisa in Nihada

Za nemščino sem se odločil, ker živimo v Evropi in je nemščina jezik, ki ga na tem prostoru veliko uporabljamo. Veliko mojih sorodnikov govori nemško, zato sem se tudi sam odločil za nemščino.

Amir Malkič, 1. b

Nemščino se učim prvo leto. V srednji šoli sem jo izbrala zato, da bom lahko komunicirala z drugimi ljudmi. Ker sem prišla z druge šole in še ne dojemam vsega, bom imela dopolnilne ure.

Špela Pirc, 1. b

Za nemščino sem se odločila zato, ker sem se je učila že v osnovni šoli, in zato, ker je v našem okolju nemščina drugi najpogostejše govorjeni jezik. Nemščina mi je bila že v osnovni šoli zelo všeč. Nemščina na Roški mi je tudi všeč, saj pouk poteka zelo sproščeno in so razlage dobre.

Jasmina Kacin in Hana Močnik, 1. b

Za nemščino sva se odločila, ker je lahka, zanimiva in pomembna za najin poklic.

Sara Dobrila in Domen Šišnjara, 1. b

Sara in Domen

EL AMOR

El amor es lo más importante en la vida, sin amor estoy perdida. El amor es siempre bienvenido en toda la vida.

Yo te quiero conquistar y todos los días enseñar como amarte y nunca más recordar que es llorar.

Quando estoy contigo yo siempre te digo que sueño contigo como tú sueñas de mi.

El pasado quiero olvidar. Cada día te tengo que besar.

Katja Kovič, 3. c

PENSANDO EN VACACIONES (IMAGINARIAS)

Hola, querida amiga!

Estoy muy bien aquí, disfruto, tomo el sol, nado y no lo vas a creer, hasta he hecho amigos. Se llaman Carolina, Juan, Cristina y daniel. He ido con ellos muchas veces a una discoteca que se llama Viernes. Me he alojado en un hotel Hawaii y mi habitación tiene vistas al mar pero una vez me he alojado en casa de Carolina. He practicado submarinismo.

Muchos besos de Hawaii,

Susy

Susana Ilić, 3. a

Hola!

Aquí en Barcelona es muy divertido. Con amigos hemos visitado todos los monumentos importantes como: casa Milá, Casa Batló, La Sagrada Familia,... Aquí hay mucha gente y hay una parte de Barcelona que me gusta mucho, se llama Barrio Gótico. Además de eso, cada día he tomado el sol en la playa donde nunca ha sido aburrido.

Te mando muchos besos y abrazos.

Laura

Laura Erdelić, 3. c

MI DÍA REGULAR

Qué estoy haciendo los martes?

Me despierto a las cinco de la madrugada. Me levanto. Después me lavo y me cepillo los dientes. Luego me visto, me peino y me maquillo.. Me visto la camiseta azul y los vaqueros. Cada día desayuno. Como un poco de pan y bebo la leche. Voy a la escuela a las seis de la mañana. Voy en tren. Empiezo las clases a las siete y diez. En la escuela escucho a los profesores y hago apuntes. Termino las clases a la una de la tarde. Después vuelvo a casa. Cuando llego a casa necesito descansar porque estoy muy cansada. Luego como y cambio de ropa. Después veo la tele, juego a los juegos en Internet. Por la noche doy un paseo. Al final del día me ducho y me acuesto.

Nina Savšek, 2. c

Der beste Tag der Woche

Wir, Almira, Sabaheta und Sumeja, sind Schülerinnen der Klasse 2c und unser bester Tag in der Woche ist Mittwoch, weil wir nicht so viele Stunden haben, und die Stunden, die wir haben, sehr nützlich und interessant sind. Zuerst haben wir eine Stunde Sport. Sport ist gesund und macht fit. Dann haben wir zwei Stunden Wirtschaft. Die Lehrerin ist sehr nett und wir bekommen viele praktische Informationen. Dann haben wir Deutsch. Bei Deutsch können wir mit der Lehrerin über alles sprechen, weil wir nur drei in der Klasse sind. Manchmal vergessen wir die Hausaufgaben oder manchmal wollen wir nicht gefragt werden. Aber das ist auch kein so großes Problem, weil wir nur drei in der Klasse sind. Unsere Deutschklasse ist klein, aber trotzdem ist der Unterricht nicht langweilig, denn wir, Almira, Sabaheta und Sumeja, sind drei wahre Engel.

Viele liebe Grüße von uns,
Almira, Sabaheta und Sumeja, 2. c

Der Eiffelturm hat Geburtstag

Der mehr als 300 Meter hohe Eiffelturm in Paris ist weltberühmt. In diesem Jahr hat er Geburtstag.

Der Eiffelturm ist dieses Jahr 120 Jahre alt geworden. Er wurde 1889 von dem Franzosen Gustave Eiffel in Paris erbaut. Das Bauen dauerte zwei Jahre lang. Das prächtige Bauwerk ist 10.000 Tonnen schwer, 324,82 Meter hoch und das Symbol des Landes Frankreich.

Die große Attraktion empfängt mehr als 6.000.000 Besucher jährlich. Man kann mit der Seilbahn den Eiffelturm hochfahren oder auch die Treppen hochsteigen. Allerdings ist das etwas anstrengend!.

Weil der Eiffelturm schon 120 Jahre alt ist, haben ihn die Franzosen mit schönen farbigen Lichtern erleuchtet.

Jetzt noch in den Ferien den Koffer packen und nach Paris fahren um den Eiffelturm zu besichtigen wäre noch die Last-Minute-Idee. Und unbedingt alle Treppen hochsteigen! Der Blick von oben ist einfach fantastisch! Na ja, für Leute mit Höhenangst ist das doch weniger empfehlenswert.

Jože Marolt, 4. b

Por la mañana me levanto temprano, me lavo los dientes, me cambio y tomo el desayuno. Luego me voy lentamente hacia la escuela donde escucho a los maestros y aprendo algo nuevo. Cuando termina la escuela voy a casa. En mi casa suelo escuchar música y ver TV. Cuando hace más calor juego al baloncesto o salgo con mis amigos. Por la tarde tengo clases de baloncesto y cuando regreso me baño y tengo la cena. Alrededor de las 10 de la noche me voy a dormir. Bueno, esto es mi día regular.

Siniša Lazić, 2. a

El cine

El cine para mí y para mi hermano significa mucho. Todo el tiempo hablamos de las películas, miramos algún making-off y sobre todo películas.

Mis películas favoritas son Regreso al futuro, El señor de los anillos, Spiderman, Arrastrame al infierno, Pesadilla antes de la Navidad y todas las películas de Tom Burton. También me gusta mucho Pixar que tiene unas películas geniales. Ahora he empezado a ver películas japonesas (de terror) y muchas de ánimo que son muy buenas. Para el 2010 estoy esperando Alicia en el país de las maravillas por Tim Burton que estoy seguro que va a ser un éxito muy grande.

En Argentina en el año 2004/05 comenzamos con mi hermano a filmar Regreso al futuro (somos fanáticos de esta película) pero nos fue mal. Yo todavía no sabía actuar y me reía mucho. Cuando llegué a Eslovenia nos inscribimos en un concurso de cortos donde quedamos segundos. Al año siguiente filmamos otro pero no concursamos por problemas con uno de los actores y tuvimos que cambiar la historia. En estas dos me fue muy fácil. La primera no muy bien porque nos reíamos mucho pero la segunda nos fue muy bien y nos acostumbramos a las cámaras. Para el verano tenemos muchas ideas y son muy buenas. Uno de los cortos será dirigido por mi hermano con mi ayuda y yo como actor principal y otro que será más cómico dirigido por mí. Será una mezcla de películas famosas pero con las historias más cambiadas.

Mi hermano quiere ser director y yo actor. Tenemos pensado trabajar algo aquí, juntar dinero, irnos a España a estudiar cine. Seguramente haremos trabajos juntos. Algún día esperamos llegar a Hollywood.

Pedro Zemljč, 2. a

Die Kontrolle der Öffentlichkeit

Heute wird man überall beobachtet und wir sind uns das nicht einmal bewusst. Eine große moderne Stadt zum Beispiel, in der viele Leute jeden Tag herum spazieren, wird von sehr vielen Kameras kontrolliert. Das sind die Sicherheitskameras, die an öffentlichen Plätzen stehen dafür sorgen, dass uns nichts passiert. Und wenn es dazu kommt, dass etwas illegales passiert, dann weiß die Polizei, wen sie suchen muss und der Täter kann so schnell gefunden werden.

Und jetzt zum Internet: Die E-Mails, die wir schicken, werden irgendwo gespeichert und wir wissen das nicht einmal. Also könnte die Person, die die Kontrolle über bestimmte Internetprogramme hat, alles lesen, was wir geschrieben haben. Alle privaten Informationen könnten so eines Tages in der Öffentlichkeit landen.

Die gute Seite dieser Kontrolle ist, dass so die Informationen, die dringend gebraucht werden, schnell gefunden werden können. Wenn zum Beispiel ein Serienmörder gesucht wird, kann man das Netzwerk der Kameras untersuchen oder die E-Mails kontrollieren. Und es gibt natürlich noch eine Möglichkeit – die Handys. Heutzutage hat man immer sein Handy bei sich, wohin man immer geht. Und wenn man es benutzt, dann kann die Polizei unsere Position genau feststellen.

Aber wenn das alles noch nicht genug ist, dann kann man auch aus dem All gefunden werden. Die Satelliten können heute das Bild so sehr vergrößern, dass auch ein Mensch auf dem Bildschirm gesehen werden kann.

Die Frage ist: Wohin können wir uns noch verstecken? Was, wenn die „Regierenden“ uns eines Tages erpressen? Was, wenn der Strom ausfällt? Was, wenn die Informationen missbraucht werden? ...

Fragen, viele Fragen ... Und die Antworten bringt uns die Zukunft.

Mihael Japelj, 4. b

Die Klasse 1B

Hallo, wir sind die Klasse 1B. In unserer Klasse sind 32 Schüler: 20 Mädchen und 12 Jungen und wir alle lernen Deutsch. Bei Deutsch sprechen wir, wir buchstabieren, spielen Dialoge und hören Musik. Auf dem Bild sind oben Almir, Amir, Ana, Jelena, Sara und Dino.

Hana: Mein Name ist Hana und mein Familienname ist Močnik. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Novaki. Ich höre gern Musik und ich tanze auch sehr gern. Meine Lieblingsfarbe ist rot und die beste Musikband für mich ist Pop Design.

Jasmina: Ich bin Jasmina Kacin. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Podlanišče. Ich höre gern Musik und meine Lieblingsfarbe ist blau.

Ana B.: Ich bin Ana Bahovec. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Ljubljana Šentvid. Ich höre gern Musik und meine Lieblingsfarbe ist schwarz. Meine beste Sängerin ist Lady Gaga.

Ana D.: Mein Name ist Ana Durnik. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Trbovlje. Ich höre gern Musik und meine Lieblingsfarbe ist weiß. Meine beste Musikband ist Metallica.

To smo mi...

Kot fazanka SEŠL se kar dobro počutim, čeprav se še nisem navadila na nove ljudi in nasploh na novo okolje.

Edino, kar me moti na tej šoli, je, da je malica tako pozno.

Želim, da bi šli čim prej na kakšno večdnevno ekskurzijo.

Nuša Korelc, 1. c

SEŠ KAM PO SREDNJI ŠOLI

Kam po srednji šoli?

Če ne želiš študirati, si pridobil poklic ekonomski tehnik se lahko zaposliš.

Če si ugotovil, da te poklic ekonomskega tehnika ne zanima, se lahko vpišeš v enoletni program poklicnega tečaja in pridobiš nov poklic (npr. vzgojitelj predšolskih otrok, gostinski tehnik ...). Prav tako se lahko vpišeš v maturitetni tečaj in narediš splošno matura.

Če bi rad nadaljeval šolanje, a ne želiš dolgo študirati, se lahko vpišeš v višje šole. To so dvoletni programi, kjer pridobiš veliko uporabnega znanja. Že med študijem je veliko praktičnega usposabljanja. Nekaj programov: ekonomist, poslovni sekretar, informatika, logistično inženirstvo, lesarstvo, strojništvo ...

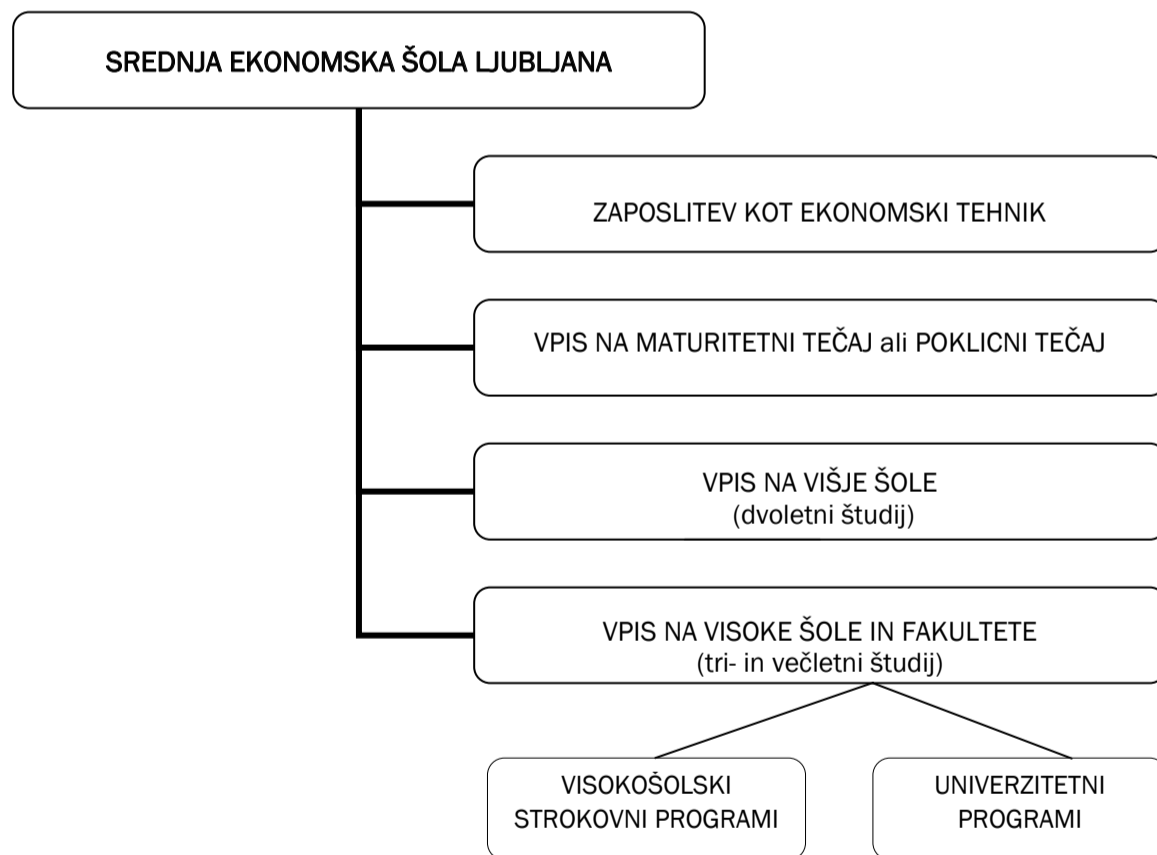
Če želiš nadaljevati šolanje in še dolgo sedeti v šolskih klopih, se lahko vpišeš v visoke šole ali fakultete. Tu lahko študiraš v visokošolskih strokovnih ali univerzitetnih programih. Vsi programi so prenovljeni. Šolanje poteka na dveh stopnjah. Prva stopnja traja tri ali štiri leta, druga še dodatni dve leti oz. eno leto, če je bila prva stopnja štiri leta.

Za vpis v visokošolske strokovne programe zadostuje opravljena poklicna matura. Če se v študijski program prijavi več kandidatov, kot je razpisanih mest, se upoštevajo točke iz poklicne mature in splošnega uspeha v 3. in 4. letniku srednje šole.

Vpis v v univerzitetne študijske programe je mogoč z opravljeno poklicno matura in izpitom iz maturitetnega predmeta. Nekaj študijskih programov, na katere se lahko vpišete: Univerzitetna poslovna in ekonomska šola na Ekonomski fakulteti, Uprava na Fakulteti za upravo, več programov na Filozofski fakulteti, Fakulteta za organizacijske vede ... Pozor – vse fakultete tega ne omogočajo.

Če bi se želeli vpisati v študij, za katerega je potrebno imeti matura (npr. Fakulteta za družbene vede), se je mogoče vpisati v enoletni maturitetni tečaj, kjer se pripravljate na splošno matura.

Tako, da po končani Srednji ekonomski šoli Ljubljana, ostajajo vse poklicne poti odprte. Izberite tisto, ki vam je najbližja in uspešno korakajte po njej do zelenega cilja.

Svetovalna služba: Alenka Nagode

SEŠ KOLEDAR DOGODKOV NA SEŠ LJ

ŽE ZA NAMI	
SEPTEMBER	
1.	začetek pouka
7.	prvi roditeljski sestanek
30.	strokovna ekskurzija
OKTOBER	
1.	nov urnik
26. - 30.	jesenske počitnice
23.	ogled predstave Čefurji raus (1. - 3. letnik)
NOVEMBER	
2.	ogled predstave Čefurji raus (4. letnik)
9.	predstavitve kulinarike iz držav dijakov
9.	prve skupne govorilne ure
11.	debatni maraton
DECEMBER	
9.	ogled predstave Guliver Travel` s
28. - 31.	novoletne počitnice
JANUAR	
15.	konec prvega ocenjevalnega obdobja za gimnazijce
18.	drugi roditeljski sestanek
19.	zimski športni dan
29. in 30.	PREDSTAVITEV NOVE CELOSTNE PODOBE ŠOLE NA SEJMU INFORMATIVA 2010
ČAKA NAS	
FEBRUAR	
12. in 13.	informativni dan za dijake zaključnih letnikov
12. in 13.	OIV in IND za dijake od 1. do 3. letnika
15. - 19.	zimске počitnice
MAREC	
1.	druge skupne govorilne ure
13.	predmaturitni preizkus na SM in POM
APRIL	
10.	strokovna ekskurzija v tujino
14.	maturantski ples
15.	športni dan
19.	tretji roditeljski sestanek
28. - 30.	prvomajske počitnice
MAJ	
4.	SM - SLO, 1. izpitna pola
7.	predvideni dan šole
20.	konec šolskega leta za zaključne letnike
21.	podelitev spričeval dijakom zaključnih letnikov
29. in naprej	začetek SM in POM
31.	projektni dan, tema: Knjige
JUNIJ	
23.	zaključek šolskega leta za dijake od 1. do 3. letnika
24.	podelitev spričeval dijakom od 1. do 3. letnika

ENGROTUŠ PODJETJE ZA TRGOVINO, D.D.
MARIBORSKA CESTA 128
CELJE

Podjetje Engrotuš omogoča 4 dijakom v mesecu juniju 2010
OPRAVLJANJE DELOVNE PRAKSE (72 ur)
in sicer:

2 dijaka - poslovalnica Tuš supermarket Vič
Cesta v mestni log 84, 1000 Ljubljana.

2 dijaka - poslovalnica Tuš supermarket Ljubljana Ruski car
Dunajska cesta 211, 1000 Ljubljana.

Vsi ki se zanimate za tovrstno opravljanje delovne prakse se oglasite pri prof. Andreji Preskar osebno v zbornici ali pa ji pošljite osebne podatke na elektronski naslov:andreja.preskar@seslj.si, najkasneje do 28.02.2010.

E-LECLERC

IZDAJA: SEŠ Ljubljana, Roška cesta 2, Ljubljana
www.seslj.si
Uredniški odbor: Mija Injac Ožbolt, Andreja Preskar
Lektoriranje: Mojca Hafner
Letnik 2010, številka 1
TISK Grafika Gracer
Naklada 1500 izvodov